

є реалізацією однієї із основних конституційних функцій прокуратури – представництва інтересів держави в суді.

Список використаних джерел

1. Про прокуратуру: Закон України від 14.10.2014 р. № 1697-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18#Text>
2. Господарський процесуальний кодекс України : Закон України від 06.11.1991 р. № 1798-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1798-12/conv#n4396>
3. Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя) : Закон України від 02.06.2016 р. № 1401-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1401-19#Text>
4. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>
5. Фещук В., Петрина В. Участь прокурора в господарському процесі. *Підприємництво, господарство і право*. 2019. № 6. С. 337-342.
6. Господарський кодекс України : Закон України від 01.01.2004 р. №436-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15#n48>

Науковий керівник: к.ю.н., доцент Кісліцина І. О.

Бокало Анастасія Володимирівна

*студентка 1-го курсу факультету цивільної та господарської юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»*

ЕТИЧНІ АСПЕКТИ В РОБОТІ ПРОКУРОРА

В умовах сучасної української дійсності важливими є не лише якісна зміна системи правоохоронних органів, судів та прокуратури, створення для них відповідних умов та високого фінансування, а й певні чітко визначені законом прозорі, доступні норми професійної поведінки, не тільки в їх роботі, а й поза її межами, з урахуванням стандартів етичної поведінки працівників прокуратури.

Правову базу регулювання взаємин у сфері професійної етики та поведінки прокурорів є Конституція України, закони України «Про прокуратуру», «Про захист суспільної моралі», «Про запобігання корупції», «Про засади запобігання та протидії дискримінації в

Україні», Кодекс професійної етики та поведінки прокурорів, та інше законодавство, що торкається роботи органів прокуратури, накази Генерального прокурора.

Етика – це наука про мораль, її походження, піднесення і призначення у соціальному та приватному житті людей. Вона допомагає істотніше збагнути та проаналізувати духовну природу людської діяльності крізь призму моральних зв'язків, що виникають між суб'єктами кожного дня.

Доречно зауважити, що процес зародження та розвитку професійної етики був дуже складним. Етичні аспекти не відразу стали загальновизнаними та проникли у свідомість суспільства. Це пов'язано з тим, що на збереження професійної моралі грандіозний вплив несуть традицій, які вказують на спадковість основних моральних норм, що виробились протягом тривалого часу.

Діяльність прокурора пов'язана з вирішенням великої кількості питань, пов'язаних з мораллю. Вирішуючи ці проблеми він повинен керуватися не лише правилами етики, прокурор повинен вибрати лінію оптимальної позиції.

Професійна етика – це характерна галузь спеціальної етики, що стосується моральної свідомості прокурорських робітників та регламентує відносини прокурора під час здійснення ним своїх професійних обов'язків [1].

Основна функція професійної етики включає в себе не тільки регулювання моральних взаємовідносин прокурора під час здійснення ним свого обов'язку, а й ставлення прокурорських працівників до суспільства, взаємини всередині прокурорського колективу, характеристики професійного виховання майбутніх кадрів. Завдяки приписам фахової етики у прокурорському оточенні домінує сприятливий професійний клімат. Кожен виконує ті задачі та функції, що на нього покладені.

Прокурор може вплинути на духовні почуття та моральну свідомість як учасників судового процесу, так і місцевих мешканців та суспільства в цілому завдяки умовним професійним навичкам відповідно.

Стаття 4 Кодексу професійної етики та поведінки прокурорів визначає основні принципи поведінки прокурорів, серед яких наступні: 1) верховенства права та законності; 2) поваги до прав і свобод людини і громадянина, недопущення дискримінації; 3) незалежності

та самостійності; 4) політичної нейтральності; 5) презумпції невинуватості; 6) справедливості, неупередженості та об'єктивності; 7) професійної честі і гідності, формування довіри до прокуратури; 8) прозорості службової діяльності, конфіденційності та інші принципи [2].

Слід зазначити, що прокурора може бути притягнуто до дисциплінарної відповідальності у порядку дисциплінарного провадження з таких підстав:

- 1) невиконання або невідповідне виконання службових обов'язків;
- 2) необґрунтоване зволікання з розглядом звернення;
- 3) розголошення таємниці, що охороняється законом, яка стала відомою прокуророві під час здійснення повноважень;
- 4) порушення встановленого законом порядку подання заяви особи, уповноваженої на реалізацію функцій держави або місцевого самоврядування;
- 5) вчинення дій, що порочать звання прокурора та можуть визвати підозру у його об'єктивності, неупередженості і незалежності, у порядності і непідкупності органів прокуратури;
- 6) порушення норм внутрішнього службового розпорядку;
- 7) публічне висловлювання, яке є порушенням презумпції невинуватості [3]. Слід зазначити, що існування чітко визначених підстав, за яких прокурора може бути притягнуто до відповідальності, є гарантією недопущення різного роду зловживань.

Отже, варто зауважити, що етичні аспекти в роботі прокурора – це сукупність професійно-етичних принципів, на яких ґрунтується прокурорська діяльність, правил, що характеризують допустимо дозволена поведінку працівників прокуратури як у службовій обстановці, так і поза нею. Прокурор зобов'язаний бути безпристрасним у своїх рішеннях та не ставати ні на чий бік. Дотримуватися та не порушувати всіх правил, що зазначені у вище перерахованих нормативних актах, сумлінно виконувати свої службові обов'язки, захищати права і свободи людини і громадянина, інтереси суспільства та держави.

Список використаних джерел

1. Білоусова В. І. Професійно-особистісні (ділові) та морально-етичні вимоги до прокурора. Форум права. 2012. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.htm_2012_1_15

2. Кодекс професійної етики та поведінки прокурорів від 27.04.2017 р.
URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/n0001900-17#Text>
3. Про прокуратуру: Закон України від 14.10.2014 р. № 1697-VII. URL:
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18#Text>

Науковий керівник: к.ю.н., доцент Кісліцина І. О.

Волчкова Аделія Андріївна

*студентка 1-го курсу факультету цивільної та господарської юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»*

СУДОВИЙ ЗАХИСТ ПРАВ НЕПОВНОЛІТНІХ

Формування сучасної правової, демократичної держави передбачає соціальну захищеність дітей, надання їм такої соціальної допомоги, яка може забезпечити соціальне благополуччя кожній дитині. Будь-які декларації про права та свободи дитини, навіть прописані в Конституції та інших численних законодавчих актах, є формальними, якщо не забезпечені реальним гарантіями з боку структур влади держави та суспільства.

Право дитини на звернення до суду за захистом своїх прав та інтересів, якщо вона досягла 14 років передбачено статтею 152 Сімейного кодексу України [1], а згідно зі статтею 45 Цивільного процесуального кодексу України про забезпечення захисту прав малолітніх або неповнолітніх осіб під час розгляду справи, особа має право висловлювати свою думку (безпосередньо або через представника), отримувати інформацію про судовий розгляд (через представника) [2].

Право дитини на захист надає спроможність самостійного вживання ним деяких заходів у разі порушення її законних прав та інтересів в будь-якому віці. Це можливо у випадках зловживання з боку батьків, а також при невиконанні або неналежному виконанні батьками обов'язків з виховання, освіти дитини. У таких ситуаціях дитина має повне право звернутися до органу опіки та піклування, а після досягнення віку чотирнадцяти років дитина має право звернутися до суду.

Під судовим захистом цивільних та сімейних прав та інтересів дитини слід розуміти здійснювану в порядку цивільного судочинства та